

tabavate hinnangutega on äratanud vastukaja ka välismail. Rööbiti riigikaitse- lise ja poliitilise tegevusega on L. juhtivalt töötanud ka majanduslikes ja seltskondlikes organisatsioonides. Näiteks on ta olnud juhatuse liikmeks lühemat või pikemat aega a./s-s „Ilmarine“, P. K-s „Estonia“ (juhatuse esimeheks 1930—32), a./s-s „Eesti Tullitikumonopol“, a./s-s „Kiviõli“ jm., nõukogu liikmeks Eesti Pangas, Scheel'i pangas jt. L-i algatusel asutati Vabadusristi kavale- ride koondamiseks a-l 1928 Eesti Vaba- dusristi Vendade Ühendus, mille esime- heks ta oli algusest kuni 1935. Ühenduse poolt hakati a-l 1929 korraldama Vaba- dusristi kavaleride iga-aastasi üleriik- likke kokkutulekuid vabadussõjaaegseil lahinguväljadel. Ka oli ta tagavaraväe- ohvitseride organiseerimise algatajaid ja Tagavaraväe Ohvitseride Kesksekt- siooni asutajaid a-l 1933 ning selle esi- mees algusest kuni 1934. Kindral Lai- doneri nimelise invaliidide kapitali komitee auesimees on ta olnud a-st 1921, Eesti Olümpiakomitee esimees a-st 1934, Eesti Spordi Keskliidu esimees 1928— —32, Kaitseliidu juures ellukutsutud Noorte Kotkaste organisatsiooni pea- vanem 1932—38, Noorsoo-organisatsioo- nide peavanem a-st 1938 ja Eesti- Poola Ühingu auesimees asutamisest a. 1930. L. on ühtlasi a-st 1926 Läti- Rootsi, a-st 1928 Eesti-Taani ja a-st 1931 Poola — P.-A. Ühendriikide lepi- tuskomisjoni liige. Ta on kahe E. Vaba- dusristi kavaler. L. kõrgendati au- astmes kindraliks veebr-s 1939. Riigi- kaitse loomisel ja juhtimisel ülesnäida- tud teenete eest valiti L. 1928. a. Tartu ülikooli audoktoriks (*dr. jur. h. c.*). A-st 1938 on ta Tallinna Tehnikaüli- kooli audoktoriks (*dr. sc. techn. h. c.*). Peale selle on ta ms. a-st 1938 Loodus- varade Instituudi auliige, Õp.E.S-i au- liige ja Loodusuurijate Seltsi (Tartus) auliige ning a-st 1934 Viljandi linna aukodanik. Vabariigi Ohvitseride Kesk- kogu auliige on ta a-st 1929.

Koguteos: J. L. (1934); M. Tuisk, Ülemjuhataja kindral J. L. (1938); Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); V. Zinghaus, Führende Köpfe der Baltischen Staaten (1938); „Sõdur“ 1934, nr. 5/6; „Vaba Maa“ 1934, nr. 35 jj.; Pvl. 1934, nr. 41 jj.; Post. 1934, nr. 40 jj.; brošüür: Ülemjuhataja kind- ral J. Laidoner. Ülevaade elust ja tege- vusest (1934); brošüür: Laimu vastu.

Kindral J. Laidoneri majanduslik tege- vus (1934); Eesti Vabadussõda 1918— 1920 I (1937); E. L a a m a n, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38) jm. saadud andmed. T.

LAIGO (end. perekonnanimi kuni 1925 Lo[n]gvinenko), Arkadi (Arkadio), maalikunstnik ja graafik, sünd. 1. VII 1901 vkj. Tallinnas töölise pojana (isa on ukraina päritoluga, ema eestlane), õppis 1919 Tallinna tehnikumis, oman- das a-st 1922 kunstilise hariduse kunsti- koolis „Pallas“ peamiselt N. Triik'i (vt.) juhatusel ja lõpetas kooli 1927; ta vii- bis 1929 ja 1936—37 enese täiendamise otstarbel Pariisis; ta on elanud 1928— —37 Võrus ja toimib a-st 1937 Tartus „Pallase“ graafikaõpetajana. — L. oli alguses Eesti Kunstnikkude Rühma liige ja on kuulunud hiljemini kunstiühin- gusse „Pallas“. Kunstinäitusil, nii kodu- kui ka välismail (2. rahvusvahelisel puu- gravüüri näitusel Varssavis 1936—37, 6. rahvusvahelisel litograafia ja puugra- vüüri näitusel Chicagos 1937—38) on ta hea eduga esinenud järjekindlalt a-st 1927. L. on loonud olimaali tehnikas töid, mis tavaliselt teostatud kahvatus ja ra- hulikus üldtoonis. Looduse käsitlusis lä- heneb ta osaliselt kubismile. A-st 1934 teotseb L. peamiselt puugravüüri alal, taotelles oma töis kontuuride lihtsust ja ilmekust. L. on avaldanud oma töist järg- mised albumid ja mapid: „Puugravüü- rid“, mapp üheksa originaal-gravüüri- ga (Võru, 1935), puugravüüre-illustratsioo- ne P. Vallak'u novellile „Epp Pillarpardi Punjaba potitehas“, mapp 8 originaal- puugravüüri- ga (Võru, 1936), „Vahi kool“, mapp 4 puugravüüri- ga (Tartu, 1936), „Tartu näitusväli“, mapp 4 puu- gravüüri- ga (Tartu, 1936) ja „Ex-lib- ris“ I, originaalpuugravüüre (Tartu, 1939).

Isikl. saadud andmed. V. V.

*LAIKMAA (end. perekonnanimi kuni 1935 Laipman), Ants (Hans), maali- kunstnik, õppis Velise vallakoolis, Vi- gala köstrikoolis, Haapsalu elementaar- ja Lihula algkoolis, Pärnu gümnaasiu- mis kuni 1883. a. lõpuni ja T. Lajus'e saksa erakoolis Tallinnas. L. on a-st 1929 Tartu ülikooli audoktor (*dr. phil. h. c.*). Ta likvideeris 1931 oma atel- jeekooli Tallinnas ning on hiljemini elanud ja töötanud peamiselt oma talus Taebas. — L. kavandliku olimaali (a-st 1900) nimetus on „Mina olen tulnud tuld viskama“ (mitte „Kristus ristil“).